

minada edat amb totes les forces i els que hi arriben amb més o menys xacres. A part d'això fóra grotesc d'establir una renda per a una edat extrema, puix que en lloc d'implantar una assegurança establiríem una caixa d'almoines. L'assegurança ha d'ésser pràctica i factible: ha de tenir una finalitat.

Pel que fa a les primes a pagar, no és el mateix d'atendre un vell o d'ajudar un vell invàlid, ni sempre que la finalitat de l'assegurança sigui un mitjà o un fi per a les necessitats del que n'hagi de gaudir.

També és una modificació força important per al cost de la prima, l'edat a què en comenci a usufructuar-ne de l'assegurança, és a dir, guarda raó directa l'import de la prima amb l'edat de la renda.

I finalment, dels sistemes actuals d'assegurances de vellesa, quin fóra el més adaptable a la psicologia nostra?, o quines de les opinions emeses s'adapta millor als sistemes científics de les assegurances de vellesa avui en dia establertes?

No hem d'oblidar que les assegurances socials existeixen solament per als assalariats (en terme sociològic) i no per als que viuen de l'exercici d'una professió liberal. En aquells, són elements contributius: l'assalariat, el patró i l'Estat, i en alguns països també el municipi, i en la nostra assegurança sols hi hauria un element contributiu directe, que fóra el metge inscrit, puix la faisó que se li hauria de donar de llibertat subsidiada, fóra un recàrrec indirecte d'augment, i, en canvi, si podia ésser obligatori, fóra un benefici directe.

Un altre problema és el preu del diner acumulat, el capital que es constitueixi no pot estar exposat a fluctuacions, en evitació del perill d'incompliment per al dia de demà, i segons fossin els rèdits obtinguts així, augmentaria l'acumulació. També es d'influència directa l'acumulació o no dels rèdits al capital; la de formació de capital fins a un temps determinat o l'acumulació constant; en fi, són tants els punts que han de precisar-se per la Comissió encarregada d'aquest projecte, que, sense conèixer-lo, només es poden emetre parers d'orientació, no d'execució.

Éscriure sobre aquest punt concret d'assegurança de vellesa, com a terme genèric, seria omplir i omplir paper sense una aprofitable finalitat: però, si hi ha temps per fer-ho, exposaré en

altres articles generalitats sobre càlculs de primes i sistemes existents i, en un tercer, unes bases de projecte d'establiment de l'assegurança per a l'estament mèdic, segons el meu criteri.

Comprenc les raons exposades per l'amic Rossell en el seu article *De Re Mutualista*, el felicitó pel seu entusiasme i anhel de portar a terme una obra tan gran com la de l'assegurança de vellesa, que exposà en la seva Memòria de la Junta General de la Mutual Mèdica. Però aquesta assegurança de màximums necessita també el màximum de temps d'estudi, és una obra gegantina que s'ha d'elaborar amb paciència benedictina.

Tinc alguns punts de concordança amb l'amic Dr. Figa, però els càlculs o millor base de càlculs que exposa, els crec massa senzills; la tècnica de l'assegurança és filla dels actuaris matemàtics que resolen, abans de portar-la a la pràctica, una munió de problemes algebraics per als quals necessiten varies màquines de calcular i un temps més llarg del que a primera vista sembla. El seu treball és elogiable, demostra en ell una veritable preocupació per aquest assumpte, i entenc que fóra molt convenient que, amb el seu gens comú talent, l'ampliés i el profunditzés.

L'article *Sobre l'assegurança de la vellesa* del Dr. Riba i de Sanz, dona alguna idea de solucions aprofitables i entenc que toca alguns punts amb molta justesa.

Aquesta mena d'assegurança és de les més difícils de resoldre; es necessita una munió de casos i una constant preocupació per la recerca de dades, ja per al seu aspecte legal, ja per al d'estadístiques, així com per la cura que necessiten les delimitacions dels camps i prevencions que s'han de tenir pel que afecta les altres seccions instituídes com pels elements que l'han de constituir.

I després del que he dit, us demano, companys, de perdonar el meu atreviment d'expressar opinions i voler estudiar un problema que tots vosaltres coneixeu millor que jo; però la bona voluntat i els bons desigs serviran de disculpa a un tal atreviment, puix que he pres part en aquesta enquesta perquè crec que tots hem de dir-hi la nostra. Qui més hi sàpiga, que més hi digui.

Altres, sens dubte, tremparan la ploma per illustrar-nos amb llurs coneixements molt necessaris, en aquesta ocasió per donar una orientació clara i precisa.